

войски, направилъ ги способни за чудеса отъ храбростъ. Единъ конь билъ убитъ подъ него, а други раненъ. Когато трѣбвало да се отстъпва, Скобелевъ слѣзълъ отъ коня си и самъ повелъ редовно отстъпването, като ималъ при себе си постоянно помощникъ полковника Паренсова.

Дѣсний флангъ на барона Криденера нападнълъ послѣ генерала Шаховскій; часть отъ неговата войска отъ дѣсно ударила напрѣдъ и съ штикове взела една батарея и първия редъ отъ турскитѣ ложементи, дошла до втория редъ дѣто го спрѣлъ турски резервъ. Но щомъ добили малко подкрѣпление, руската войска взела и втория редъ и нахвърляла неприятеля въ трапа, по стѣпките му се качили на противоположния брѣгъ и дошла до самия редутъ. Пензенскій полкъ отблъснълъ турцитѣ отъ прѣдните траншеи и самъ се настанилъ въ тѣхъ; командирътъ му майоръ Ковалевски се хвърлил самъ на бруствера на редута, но билъ разсѣченъ отъ турскитѣ саби. Пензенскій полкъ се бранилъ юнашки, но отъ-какъ загубилъ 29 офицери и 1006 солдати, т. е. почти половината си, трѣбвало да отстъпи.

Подиръ Пензенския полкъ най-напрѣдъ нападнълъ Козовскій, на помощ на който се явилъ самъ Шилдеръ-Шулднеръ, но безуспѣшно. На лѣво, гдѣто командовалъ генералъ Вельяминовъ, сжщо нѣмало успѣхъ. Тамбовскій и Козловскій полкове били посрѣщнати съ такъвъ убийственъ огънь, че даже до редута не могли да дойдятъ; солдатитѣ падали на таквизъ купове, щото грамадитѣ отъ трупове прѣграждали пътятъ на ратующитѣ. Войскитѣ на генерала Вельяминова едвамъ дошли до хълма; втората нова атака сжщо не била сполучна. Когато вече се стъмнѣвало, то баронъ Криденеръ заповѣдалъ да нападнатъ още единъ пътъ, като изпроводилъ за подкрѣпление петъ роты; но напраздно!

Настанжала съвършена тъмнота, а около редута още